

fra sit Distrikt, og indsendte disse til de veterinære Sundhedsautoriteter, saa vilde meget af den Skræf tabe sig, som fremkommer ved Overdrivelser og Historier i Bladene. Der er ganske vist kommet uforfættede Meddelelser frem om, at Noget har viist sig der og der — jeg hører, det har været omtalt, før jeg traadte ind i Salen — og det er saa gaaet som nye Tilfælde gennem Hundreder af Blade, medens det ved Efterhynet viste sig, at Sygdommen ikke konstateredes. Det er i Virkeligheden at gøre sig selv meget stor Fortræd, thi naar hele Historien er, at der udenfor Løsepladserne kun er 30 Steder, hvor de have faaet Grise, som ere smittede, og det saa blæses op til en Sag, der kan faae Betydning af Millioner for Landet, saa siger jeg, at det er godt, om vi nu træffe saadanne Foranstaltninger, at slige Overdrivelser ikke kunde finde Sted, os til ubodelig Stade. Derfor vil jeg ikke have Noget imod, om vi netop ved denne Lov fastsætte midlertidige Husdyrstillsynsmænd, som Sogneraadene lod træde i Virksomhed, naar Ministeren var nødt til at bruge ekstraordinære Foranstaltninger, og som strax eller med en meget kort Frist havde at gøre Indberetning for de forskjellige Dyrs Vedkommende. Om det skal være et vedvarende Tillsyn, om det skal være et Aar eller saa, skal jeg ikke omtale, men de skalde have Forpligtelse til at tilkalde Dyr læger i hvert enkelt Tilfælde. Jeg ønsker, at det skalde være en Forpligtelse for Kommunalbestyrelserne at staae saadanne Tillsynsmænd, men ikke for de enkelte Mænd at modtage Hvervet, idet jeg er overbevist om, at Kommuneraadene kunne faae frivillige Mænd. Der burde sættes en ringe Betaling, f. Ex. aarlig 25 Ore pr. Svin, saa kunne de godt faae paalidelige Mænd dertil.

Der er Noget, som jeg ikke veed et Ord om, maasse de Herrer veed det bedre end jeg, det er: Hvilke Summer er der her Tale om, der efter Ministeriets Foranstaltninger uden Lov kunne paabyrdes Statskassen ved denne Lov? Det er dog Noget, som man, selv om man ikke kan formindste Summen, gjerne vil have Oplysning om, inden man vedtager en Lov, hvad den koster. Det er jo os, det er jo Staten, der skal betale, og vi sidder her paa Statens Vegne. Jeg har ikke faaet Oplysninger om, under hvilke betryggende Former Taxationerne er foregaaet med disse Hundreder af Svin, der ere blevne slaaede ned i Løbet af meget kort Tid, om det er edsvorne Folk, der have foretaget Taxationerne, eller om det er Velvillighedsfolk, der har hjulpet paa Gierne, Kæboer og gode Venner o. s. v. Jeg veed det ikke, og det er heller

ikke omtalt, hvilken Værdi disse Bygninger kan sættes til, og efter hvilke Regler Taxationerne af dem skulle foregaa, jævnfør § 2. Med Hensyn til Omsætningen nævnte den ærede Minister, at det var bedst, at vi blev hvor vi var. Men det er netop det, vi ikke kan. Naar Thykland, der modtog Svin for mange Millioner, har ladet sig paavirke, navnlig ved Efterretningerne om Løsepladserne, mindre ved Efterretningerne om de 30 Steder, hvor de have faaet Grise derfra, saa maa der gøres Noget. Heldigvis kan det Hele for vort Vedkommende tages med en vis Ro. Pointen er at faae Andre til at se det paa samme Maade. Til Thykland have vi altsaa ingen Afsetning. Vi have England, men vi have ingen Garanti for, i hvilken Grad Priserne kunne gaa ned, naar vi skulle udføre blot over England. Jeg tror, det vilde være overordentlig heldigt, om Regjering og Rigsdag bleve enige om midlertidig at støtte Etableringen af en anden Route til Frankrig, Belgien, Holland, eller hvorledes det nu kunde ordnes, og jeg tror ikke, at man burde lade det drive over; thi det vide vi jo, at der er medvirkende Kræfter. Der er nogle, der gaa i den Retning, at vi skulle afvente, om ikke mulig Forbudet fra Thykland skalde blive hævet, og Andre, der gjerne selv ordinært vilde have staaet en Udførselsvei, som kunde hjælpe os selv under ordinære Forhold til Konkurrence med de to over Hamburg til Thykland og til England. Jeg tror, at de sidste have Ret, og her ere vi saa fuldstændig berettigede til at gøre det, som man ønsker, altsaa at fremme en ny Udførsel; paa den Maade faae vi maasse ogsaa hurtigst luffet op for den, der er stoppet, saa have vi tre. Den Tante vil jeg meget bede om, bliver staaet Opmærksomhed samtidig med, at man behandler dette Lovforslag, og jeg ser ikke rettere end, at dertil trænger vi til et Udvalg; thi der kan man faae Oplysning ogsaa fra de paagjældende Handlende og fra Andre, der kunne være veiledende for os i den Henseende, og det er i Dieblisset af overordentlig Bigtighed. De Forsøg, der gøres med Hensyn til England som Erstatning for Transyt til Thykland, kunne blive meget kostbare Forsøg, og det kunde vise sig alligevel i det Hele, at Slakterierne og de ny Forsøgshandlende faae Herredømmet over Svinepriserne, og saa maa vi se, hvorledes vi kunne komme af med dem, og det kan sætte Priserne langt ned. Hvis vi derimod faae en konkurrerende Linie, saa faae vi lettere Forbudet hævet og Priserne sat op. Man bør derfor efter min Mening ikke give denne Lov fra sig, forinden man